

ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΙΣ ΥΠΟ Ε. LABICHE ΚΑΙ DELACOUR.

(Μετάφρασις Ν. Γ. Π.)

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἔδε προηγούμενον φύλλον).

ΣΚΗΝΗ ΕΝΑΤΗ

ΒΛΑΔΙΝΕ, ΙΩΣΗΦ.

ΒΛΑΔΙΝΕ, *(καθήμενος παρὰ τὴν τράπεζαν)*. Λοιπὸν ἔφυγε! μὲ ἄφησε μάρμαρο! ὕστερα ἀπὸ τὴν χάριν, τὴν ὁποίαν ἤμην ἑτοιμὸς νὰ τῷ κάμω! Ἐτελείωσε, δὲν θὰ ἐπανεέλθῃ πλέον! *(Βλέπων τὸν Ἰωσήφ)*. Καὶ αὐτὸς πάλιν! θὰ μοῦ ζητήσῃ βέβαια νὰ τῷ πληρώσω τὸν λογαριασμόν του. *(Ὁλολύγμοι τοῦ Ἰωσήφ)*. Ἄς τα καὶ τὰ ξεύρω!... τὰ κάμνει διὰ νὰ τοῦ δώσω καλὸν πιστοποιητικόν. *(Ὁ Ἰωσήφ ὀλολύζει καὶ πάλιν)*. Καλά, θὰ τὸ λάβῃ καὶ αὐτὸς τὸ πιστοποιητικόν.

ΙΩΣΗΦ, *(δακρύων διὰ φωνῆς ὑποτρεμούσης)*. Δὲν θ' ἄρνηθῇ ὁ αὐθέντης νὰ μὲ κρατήσῃ χωρὶς μισθόν; ὅσον διὰ τὴν τροφήν δὲν μὲ μέλει ὅτι καὶ ἂν εἶναι...

ΒΛΑΔΙΝΕ, *(ἐκθαμβος)*. Πῶς! θέλεις νὰ μὲ ὑπερετήσης δωρεάν;

ΙΩΣΗΦ, *(κλαίων)*. Δὲν μοῦ κάνει καρδιά νὰ ἀφήσω τὸν αὐθέντην.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἄλλ' αὐτὸς κλαίει ὡς τάληθινά!

ΙΩΣΗΦ, *(ὀλολύγων)*. Ἐνὰ τόσον καλὸν αὐθέντην... ὁ ὁποῖος πέρυσιν... ὅτε ἤμην κρυολογημένος... ὑπῆγε μόνος του νὰγοράσῃ τὸ ἱατρικόν... μόνος του... *(Κλαίων)*. Ἀχ! ἄχ!

ΒΛΑΔΙΝΕ, *(κλαίων καὶ αὐτός)*. Ἄ! Ἰωσήφ! πολὺ μὲ λυπεῖ, διότι κατεστράφη ἡ περιουσία μου... Ἀλλὰ πάλιν... αὐτὸ εἶναι καὶ εὐχάριστον. *(Ἀπομάσσουσιν ἀμφοτέρω τὰ δάκρυά των ὀλολύζοντες)*.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

Οἱ αὐτοί, ΕΡΡΙΕΤΤΑ, ΛΕΩΝ.

ΕΡΡΙΕΤΤΑ, *(εἰσερχομένη ἀριστερόθεν, μετὰ τοῦ Λεόντος, καὶ βλέπουσα αὐτοὺς ἀπομάσσοντας τὰ δάκρυα)*. Πῶς! κλαίετε;

ΛΕΩΝ. Τί τρέχει;

ΙΩΣΗΦ. Ἄ κυρία! ὁ αὐθέντης εἶναι ἀφανισμένος!

ΛΕΩΝ καὶ ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Ἀφανισμένος!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τί τὰ θέλετε! ἡ ἐμπιστοσύνη! ἡ βλακεία!

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Φίλε μου!

ΛΕΩΝ. Πατέρα!

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Ἄ! τώρα ἐννοῶ τὴν ἀνησυχίαν

σου... τὰς μεταρρυθμίσεις τὰς ὁποίας ἤθελες νὰ εἰσαγάγῃς εἰς τὰ ἔξοδά μας...

ΙΩΣΗΦ. Ἄν δὲν ἦτο αὐτό... θὰ ἐζύγιζε ποτὲ τὸν κρεσπώλην!

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Ἐχὼ διαμαντικά... δαντέλλαις... θὰ τὰ πωλήσωμεν...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Θέλει νὰ πωλήσῃ τὰ διαμαντικά της!

ΛΕΩΝ. Καὶ σήμερα τὸ πρῶτ' ἀκόμη μοῦ ἐδίδατε ἑκατὸν δραχμὰς τὸν μῆνα! Ἄ! δὲν τὰ θέλω, πατέρα... εἶμαι νέος, θὰ ἐργασθῶ... Ἐγὼ τώρα ὀφείλω νὰ σὰς βοηθῶ...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Παιδί μου!

ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Ταλαίπωρε φίλε! Θὰ σὲ ἀγαπῶμεν καὶ οἱ δύο τόσον θερμῶς, ὥστε δὲν θὰ αἰσθανθῇς τὸ ψυχρὸς τῆς δυστυχίας!

ΙΩΣΗΦ. Καὶ οἱ τρεῖς! *(Θρηνηοῦσι καὶ οἱ τέσσαρες)*.

ΒΛΑΔΙΝΕ, *(λαμβάνων ὑπὸ τοὺς βραχίονας τοῦ τὸν βραχίονα τοῦ Λεόντος καὶ τὸν τῆς Ερριέτας)*. ὦ! ἐξακολουθήσατε! ἐξακολουθήσατε! Ἄν εἰξεύρατε πόσῃ ἡδονῇ αἰσθάνομαι! ὦ ἡ οἰκογένεια! μόνον εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ ἔχη κανεὶς ἐμπιστοσύνην... καὶ ὀλίγον καὶ εἰς τοὺς ὑπηρέτας! *(Πρὸς τὸν Ἰωσήφ)*. Εὐχαριστῶ, Ἰωσήφ... αὐτὸ μὲ κάμνει νὰ λησμονήσω...

ΙΩΣΗΦ. Τί πράγμα, αὐθέντα;...

ΒΛΑΔΙΝΕ. ὦ τίποτε... σχεδὸν τίποτε... χθές... ἡ ζάχαρη... τὸ οἶνόπνευμα... ἄλλ' ἂς τὰφίσωμεν αὐτά!

ΙΩΣΗΦ. Χθές... ἄλλ' ἦτον ὁ κ. Τιβούρκτος, ποῦ ἔκαμεν ἕνα γρῶγ...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἄ! μπᾶ! *(Κατ' ἰδίαν)*. Καὶ τὸν ὑπωπτεύομεν! *(Ἐξάγει ἐκ τῶν θυλακίων του μέγα πλῆθος κλειδιῶν)*. Νά, Ἰωσήφ... σοῦ τὰ ἐπῆρα... ὅχι διότι δὲν εἶχα ἐμπιστοσύνην... ἀλλὰ διὰ νὰ τὰ δώσω νὰ τὰ διορθώσουν...

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

Οἱ αὐτοί, ΜΙΖΑΒΡΑΝ.

ΜΙΖΑΒΡΑΝ, *(εἰσέρχεται μεθ' ὀρμῆς, σφόδρα συγκεκρινημένος)*. Κύριε... ὦ τὸν καλὸν τὸν ἄνθρωπον!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τί εἶναι;

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ἐμαθα πρὸ ὀλίγου τί συνέβη, καὶ σὰς φέρω τὰ ἐνοίκια δύο τριμηنيῶν. *(Τῷ δίδει τραπέζικα γραμμάτια)*.

ΒΛΑΔΙΝΕ, ΛΕΩΝ καὶ ΕΡΡΙΕΤΤΑ. Ἐ!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἄ! Μιζαβράν!

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Θὰ σὰς φέρω τὰ ὑπόλοιπα εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Δὲν εἶναι κάμμια βία...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Ὅταν ἦσθε πλούσιος, ἡδύνασθε νὰ περιμένετε, ἀλλὰ σήμερον...

ΒΛΑΔΙΝΕ, (ἀπομάσσων τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων). "Α! Μιζαβράν! αὐτὸ τὸ ὑποῖον κάμνετε... (Κατ' ἰδίαν). Τὸ δέριμα του δὲν εἶναι ἴσως πρώτης ποιότητος, ἀλλ' ἡ καρδιά του... (Μεγαλοφώνως, καὶ παραφόρως). Μιζαβράν! ἔχω ἀνάγκην ὑποδημάτων!

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. "Οχι, κύριε... δὲν θὰ σας φτειάσω πλέον!

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Αλλ' ὅμως...

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. "Οχι, κύριε!... νὰ καὶ τὸ μέτρον σας! (Τὸ σιχίζει).

ΒΛΑΔΙΝΕ, (κατ' ἰδίαν). Αὐτὸ εἶναι ἔξοχον! Πρέπει λοιπὸν νὰ πιστεύῃ κανεὶς καὶ τοὺς ὑποδηματοποιούς!

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

Οἱ αὐτοί, ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, ΤΙΒΟΥΡΚΙΟΣ.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, (εἰσέρχεται μετὰ τοῦ Τιβουρκίου ἀριστερόθεν). Λοιπὸν, ἀξιόλογα πράγματα ἔμαθα! Κατεστραμμένος!... εἰς τὴν ἡλικίαν σου!... Τὰ προέβλεπα ἐγώ! "Αφῆσες νὰ σὲ γελάσουν... νὰ σὲ γδύσουν... ὡς βλάκκα!

ΤΙΒΟΥΡΚΙΟΣ. (κατ' ἰδίαν). Τὸν δυστυχῆ τὸν θεῖον!

ΒΛΑΔΙΝΕ, (κατ' ἰδίαν). Αὐτὰ εὔρε νὰ μοῦ εἰπῇ διὰ νὰ μὲ παρηγορήσῃ!

(Προχωρεῖ μετὰ τῆς Ἑρριέττας πρὸς τὸ βάθος, ὁ Λέων τὸν καθίζει).

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Θὰ ἔχῃς ὑπερδεύματα, δίκας... Σοῦ συνιστῶ τὸν Τιβούρκιον... εἶνε δικηγόρος...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Εὐχαριστῶ... (Κατ' ἰδίαν). "Αξιόλογος προσφορά!

ΤΙΒΟΥΡΚΙΟΣ. Μπαμπά...

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Τί;

ΤΙΒΟΥΡΚΙΟΣ. Δηλαδή... δὲν εἶμαι ἀκόμη σωστὸς δικηγόρος...

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Διατί;

ΤΙΒΟΥΡΚΙΟΣ. Διότι... τὰ χρήματα διὰ τὰς ἐξετάσεις... τὰ ἔφαγα!...

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. "Α!... ἀφ' οὗ τὰ ἐξώδευσε διὰ νὰ φάγῃς... καλὰ ἔκαμες! (κατ' ἰδίαν, ψηλασθὼν τὸν βραχιονά του). Τὸ καίμενο τὸ παιδί! (Μεγαλοφώνως). Θὰ φάγωμεν μαζὶ ἀπόψε. (Κάθεται εἰς τὸ γραφεῖον καὶ γράφει, ὁ Τιβούρκιος θλίβει τὴν χεῖρα τοῦ Λέοντος, εἶτα πλησιάζει τὸν θεῖόν του, ἐγερθέντα).

ΤΙΒΟΥΡΚΙΟΣ, (ταπεινῇ τῇ φωνῇ πρὸς τὸν Βλαδινέ). Θεέ!

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Ε!

ΤΙΒΟΥΡΚΙΟΣ, (ἀποσπῶν τὴν καρφίδα του ταπεινῇ τῇ φωνῇ). Πάρετε αὐτό, ἐν ᾧ ὁ μπαμπᾶς γράφει.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Διαμαντένια καρφίτσα!

ΤΙΒΟΥΡΚΙΟΣ, (ταπεινῇ τῇ φωνῇ). "Αξιζει χιλίας διακοσίας δραχμὰς!... αὐτὸ μόνον ἔχω κ' ἐγώ!...

ΒΛΑΔΙΝΕ, (ἀποποιούμενος). Ἀργότερα... ἂν λάβω ἀνάγκην... (Κατ' ἰδίαν). Τί καλὸ παιδί! καὶ ἡρνήθη νὰ τῷ δώσω εἰκοσι εἰκοσάδραχμα! "Α! Τί καλὸν πρᾶγμα εἶναι οἱ ἀνεψιοί. Μόνον οἱ ἀδελφοί... νὰ ὁ ἰδικός μου... κάθεται καὶ γράφει μὲ τὴν ἡσυχίαν του τὰς ἐπιστολάς του!

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, (ἐγείρεται ἀποτόμως πρὸς τὸν Βλαδινέ). "Ελα! ὑπόγραψε ἐδῶ!... ἀνότητε!...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τί εἶν' αὐτό;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Συμφωνητικὸν συνεταιρισμοῦ.

ΠΑΝΤΕΣ. Τί!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Συνεταιρισμοῦ μὲ σέ;

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ φθειάσω πάλιν τὴν περιουσίαν σου, ἀφ' οὗ τὴν ἔχασες.

ΒΛΑΔΙΝΕ, (περιπτυσσόμενος αὐτόν). "Α! Φραγκίσκε!...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ αὐτοί, ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ, ΛΟΥΚΙΑ.

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ, (εἰσερχόμενος μετὰ τῆς Λουκίας, καὶ βλέπων τὸν Βλαδινέ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀδελφοῦ του). "Ελα, μὴ ἀπελπίζεσαι! "Ολα ἔμπορουν νὰ διορθωθῶν!

ΛΕΩΝ καὶ ΕΡΡΙΕΤΤΑ. "Ο κ. "Ωβερτίνος!

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ, (ἐξάγων χάρτην ἐκ τοῦ θυλακίου του, πρὸς τὸν Βλαδινέ). "Ελα! ὑπόγραψε ἐδῶ.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Τί;

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Συμφωνητικὸν συνεταιρισμοῦ.

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Αλλο! (περιπτυσσόμενος αὐτόν).

"Α! Γουστάβε! (Κατ' ἰδίαν κλαίων καὶ ἀπομάσσων τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τῶν συμφωνητικῶν). Καὶ ἔλεγα πῶς δὲν θὰ γυρίσῃ πλέον! "Ω! πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην καὶ εἰς τοὺς φίλους!

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Τώρα, νὰ ἡ Λουκία, ποῦ περιμένει νὰ ζητήσῃς τὴν χεῖρά της...

ΒΛΑΔΙΝΕ. "Οχι! αὐτὸ δὲν γίνεται! "Ο Λέων δὲν ἔχει περιουσίαν...

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Συγγνώμην ἔχει... ἔχει τὰς πενήντα χιλιάδας δραχμὰς, τὰς ὁπρίας ἠθελές νὰ μοῦ δανείσῃς...

ΒΛΑΔΙΝΕ, (ζωηρῶς). "Ας μὴ κάμνωμεν πλέον λόγον δι' αὐτά!

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. "Οχι, τοῦναντίον ἂς κάμωμεν! αὐτὰ τὰ ὑπολογίζω ὡς προγαμιαίαν δωρεάν.

ΒΛΑΔΙΝΕ, (κατ' ἰδίαν). Θεέ μου! πόσον καλοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι!

ΛΟΥΚΙΑ. "Αλλως ἔχω ἄρκετὰ διὰ δύο... καὶ ἂν χρειάζεται, ἔμπορῶ νὰ ὑποστῶ καὶ στερήσεις...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Νὰ ὑποστῇς στερήσεις! Τὴν μι-
κροῦλάν μου! (Κατ' ἰδίαν). Θεέ μου, τί καλοὶ
ποῦ εἶναι ὅλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες!

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Καὶ ἔπειτα δὲν εἶναι καὶ παν-
τελὴς ἀπελπισία. Ὁ κ. Στριψέν, ὁ τραπεζίτης
σου συνελήφθη εἰς τὰ σύνορα τοῦ Βελγίου...

ΛΕΩΝ. Ὁ κ. Στριψέν;

ΒΛΑΔΙΝΕ. Εἰξεύρεις... αἱ τριακόσιαι χιλι-
άδες δραχμαί....

ΛΕΩΝ. Μὰ δὲν τὰς ἔχει αὐτὸς πλέον....
Δυνάμει τοῦ πληρεξουσίου, ποῦ μοῦ ἔχετε, τὰς
ἐσήκωσα προχθὲς ἀπὸ αὐτόν.... εὐρίσκονται
τώρα εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν!

ΠΑΝΤΕΣ. ᾤ! !

ΒΛΑΔΙΝΕ. Εἶναι δυνατόν! εἶμαι.... πλού-
σιος! Μιζαβράν! νὰ σοῦ δώσω πίσω τὰ ἐνοί-
κια τῶν δύο τριμηνίων!

ΜΙΖΑΒΡΑΝ. Δὲν εἶναι κάμμία βία... αὔριον.

ΒΛΑΔΙΝΕ, (πρὸς τὸν Ἰωσήφ). Ἰωσήφ! σοῦ
διπλασιάζω τὸν μισθόν! (πρὸς τὴν σύζυγόν
του). Θὰ ἔχῃς καὶ ἄλλα διαμαντικά! (πρὸς
τὸν Λέοντα.) καὶ σὺ ἐν ἀμάξει!

ΩΒΕΡΤΙΝΟΣ. Λοιπὸν εἶσαι εὐχαριστημένος;

ΒΛΑΔΙΝΕ. ᾤ! ναί! (Κυττάζων αὐτόν). Δη-
λαδὴ ὄχι!

ΠΑΝΤΕΣ. Διατί;

ΒΛΑΔΙΝΕ. ᾤ! διατί; Διότι ἔκαμα ἐν πρᾶ-
γμα.... τὸ ὅποιον δὲν θὰ σας εἶπω ποτέ!
ᾤ! Γουστάβε! παλαιέ μου φίλε! εἶμαι ἓνας
ἐλεεινός!... ἓνας ἄθλιος!... Ὑπωπτεύθην
τὴν φιλίαν, τὴν γυναῖκά μου, τὸν ὑποδηματο-
ποιόν μου.... ἓνα ἄγγελον!

ΜΙΖΑΒΡΑΝ, (πλησιάζων αὐτόν). ᾤ! κύριε!...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ὁχι σῆς.... ἡ γυναῖκά μου....
Ὑπωπτεύθην τὸν ξενοδόχον!

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Ἀλήθεια! ἔφαγα ἀστακόν, τώρα
ἐνθυμοῦμαι!

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ἔτσι! ὥραϊα! τέλος πάντων ἔ-
γινε κακός, φιλύποπος. (Πρὸς τὴν Λουκίαν).
Ὑπόπτευσον τὰ πουλάκια μας!

ΛΟΥΚΙΑ. Πόσον θὰ ὑπεφέρατε!

ΒΛΑΔΙΝΕ. ᾤ! ναί! ἀλλὰ τώρα διωρθώ-
θην... Δι' αὐτὸ ἄς ἔλθῃ τώρα κάνεις νὰ μοῦ
ζητήσῃ κάμμιαν χάριν.... ἄς ἔλθῃ νὰ τῷ δα-
νείσω χρήματα... καὶ θὰ ἰδῇ!

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ, (ταπεινῇ τῇ φωνῇ μετὰ σπου-
δῆς). Σοῦτ! μὴ τ' ἀκούσῃ ὁ Τιθούρκιος.

ΒΛΑΔΙΝΕ. Δι' αὐτόν ἴσα ἴσα τὸ λέγω, τὸν
καλόν μου ἀνεψιόν! Βλέπετε, παιδιά μου,
γνωρίζω τώρα τὸν κόσμον.... πρὸ πέντε λε-
πτῶν τῆς ὥρας... καὶ ἐσκέφθηκα. Καλὰ, ἄς
ὑποθέσωμεν πῶς ὑπάρχουν μερικοί, ποῦ δὲν εἶναι
καθ' ὅλα τέλειοι... ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἀπλῆ
εἰκασία! Λοιπὸν διὰ νὰ ἦναι κάνεις εὐτυχῆς
πρέπει νὰ κάμνῃ δύο πράγματα....

ΦΡΑΓΚΙΕΚΟΣ. Νὰ ἀνοίγῃ τὰ ῥάτια καὶ νὰ
κλείῃ ταῖς κλειδωνιὰς...

ΒΛΑΔΙΝΕ. Ὁχι!... νὰ κλείῃ τὰ ῥάτια καὶ
νὰ ἀνοίγῃ τὰ χέρια.

ΕΚΔΡΟΜΗ

Εἰς τὸ ὙΔΩΡ τῆς ΣΤΥΓΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Μόλις ἐξελθόντες τοῦ χωρίου ἀνέβημεν εἰς
τὴν κορυφὴν τῶν ὑπὲρ αὐτὸ ὕψωμάτων, καὶ ἡ
μὲν σκηνὴ ἤλλαξεν, ἀλλ' ὁ θαυμασμός δὲν ἡ-
λαττώθη. Πρὸ ἡμῶν ἐβλέπομεν μικρὰν κοιλάδα
διαρρεομένην ὑπὸ ῥυακίου, ἀπέναντι τοῦ ὁποῦ
ἄρχεται ἡρέμα ὑφούμενον ὅρος κατάφυτον, ὁ
Κράθις, ἐπὶ τῆς κλιτύος δ' αὐτοῦ οὐχὶ μακρὰν
τοῦ ῥυακίου ἐφαίνετο ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωρ-
γίου. Δεξιὰ ὑφύονται πάλιν ἡ Πεντέλεια καὶ ἀ-
ριστερὰ αἱ τελευταῖαι τῆς αὐτῆς διακλαδῶ-
σεις. Κάτωθεν ἀπὸ τῆς λίμνης καὶ ἀπ' αὐτοῦ
τοῦ χωρίου Φανεοῦ οὐδ' ὑπεθέτομεν τὴν ὑπαρξιν
τῆς κοιλάδος ταύτης, τόσον αἰφνιδίως παρου-
σιάζεται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ὅταν ἐρχηταί τις
τὴν ὁδόν, ἣν ἡμεῖς ἤλθομεν. Διανύοντες δὲ τὸ
μέχρι τῆς μονῆς διάστημα ἐξηλεύομεν καὶ σχε-
δὸν ἐφθονοῦμεν τοὺς μοναχοὺς διὰ τὴν κοιλάδα
των. Πρὶν διαβῶμεν τὸ ῥυάκιον, διήλθομεν δι'
ἀμπελῶνος, ἐν ᾧ εἶναι πεφυτευμένα καὶ διάφρα
ἄλλα καρποφόρα δένδρα, πέραν δὲ τοῦ ῥυακίου
καὶ τῶν παρ' αὐτὸ πλατάνων ἡ ἀτραπὸς διέρ-
χεται διὰ δάσους πυκνοῦ δρυῶν, καστανεῶν,
καὶ ἐλάτων· περὶ τὴν μονὴν εὐρίσκονται οἱ λα-
χανόκηποι. Πρὸ τῆς θύρας αὐτῆς εὗρομεν νεα-
ρόν μοναχὸν ἐπιστρέφοντα ἐκ τοῦ κυνηγίου, αὐ-
τὸς δ' ὠδήγησεν ἡμᾶς εἰς τὸ ἡγουμενεῖον, ὅπου
ἐγενόμεθα δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου μετὰ με-
γάλης προθυμίας καὶ καλῶς ἐφιλοξενήθημεν. Ἡ
εὐγνωμοσύνη ἡμῶν ἔστω ἐνταῦθα ἀναγεγραμ-
μένη. Ἡ ἐκκλησία τῆς μονῆς, ἣν οἱ μοναχοὶ
μετ' ἰδιαιτέρας ὑπερηφανείας δεικνύουσιν, ἐ-
κτίσθη κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος
μετὰ πάσης δυνατῆς πολυτελείας· τὸ τέμπλον
εἶναι ἐκ γύψου κεχυρωμένου καὶ ἔχει πλούσια
κοσμήματα, αἱ δὲ εἰκόνες δὲν εἶναι καὶ πολὺ
ἀποτρόπαιοι· ἐστοίχισε δὲ ὁλόκληρος ὁ ναός,
ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, τέσσαρας ἕως πέντε χι-
λιάδας γροσίων, ὡς λέγει ἐπιγραφὴ εὐρισκο-
μένη ἄνωθεν τῆς εἰσόδου.

Τὴν ἐπιούσαν μετὰ λύπης ἀπεχωρίσθημεν τῆς
φιλοξένου ταύτης μονῆς, ἠκολούθησαμεν δ' ἀ-
τραπὸν ἄγουσαν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ Κράθις
διὰ μέσου πυκνῶν ἐλάτων μέχρι τῶν πηγῶν
ποταμίου ὁμωνύμου τῷ ὄρει· εἴτα ἤρχισαμεν νὰ